

Він працював. В Христовім вертограді
Робітником був щирим, ненаємним.
Не фарисеєм засідав у раді
1 щастя не шукав в «дзвінкій награді»,
Весь вік трудивсь...
Горів огнем бездимним.

Хто почислить ті ночі клопотливі,
Хто дні сумні і вагітні журбою?
Тут житниці порожні, хоть по жниві,
Наглять вірителі немилостиві,
А тут журба, народе, над тобою.

Ви бачили вірла в сталіній клітці,
Як він собою кидає, як б'ється,
Аж кров з грудей спливає по решітці!
Він був таким вірлом в неволі сітці,
А вірші — се та кров, що з серця лється.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Для ідеї»](#);